

[Jimmy Stahr]

tragtes som en dør, der lige netop åbnes på klem. Om den skal åbnes mere, må arbejdet i ægteskabsudvalget vise.

Den egentlige ændring sker med den foreslåede § 28, stk. 2, hvor faderen ved dom kan få forældremyndigheden over et barn, der er født i papirløst samliv. Men det kan kun ske under særligt hensyn til barnets tarv, og der skal lægges stor vægt på faderens og barnets hidtidige forbindelse. Man kan vist roligt sige, at moderen stadig væk har fat i den lange ende, og man kan vel næppe regne med, at denne ændring vil medføre en længere række overførelser af forældremyndighed fra mødre til fædre.

Socialdemokratiet anbefaler lovforslaget, da den nuværende lovgivning i enkelte tilfælde kan komme til at betyde en urimelighed mod en fader, der har et nært, varmt og langvarigt forhold til sit barn, selv om barnet ikke er født i et papirbåret ægteskab.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet har noget mere liberale synspunkter med hensyn til de papirløse ægteskaber, end socialdemokratiets ordfører lige har givet udtryk for.

For øvrigt synes jeg, at det ikke kan være rigtigt, at vi stadig væk skal sige, at al lovgivning på dette område skal afvente ægteskabsudvalgets betænkninger. Nu har dette ægteskabsudvalg siddet siden 1969, og nu må det altså være på tide, at der snart kommer noget gang i debatten.

Med hensyn til den første ændring i lovforslaget, så er det ikke rigtigt, som hr. Jimmy Stahr sagde, at der ikke er nogen realitetsændring i den foreslåede § 27, stk. 2. Jo, der er i allerhøjeste grad en realitetsændring, idet man ved at putte moderen fra stk. 2 op i stk. 1 lader moderens samkvemsret være det generelle. Man siger, at i det tilfælde, hvor det er faderen, der har fået tilkendt forældremyndigheden over barnet, har moderen i alle tilfælde samkvemsret med barnet, og så stadfæster man: men hvis moderen har forældremyndigheden over barnet, så har faderen kun under ganske bestemte forudsætninger og forhold lov til at få samkvemsret med dette barn.

Det finder fremskridtspartiet ikke er rigtigt. Fremskridtspartiet finder, at begge forældre i så tilfælde må behandles lige. Det

har vi givet udtryk for også i ægteskabsudvalget netop ved at sige, at når forældremyndigheden skal tillægges en af parterne, så må begge parterne være nogenlunde lige stillet. Det skal ikke være sådan, at moderen pr. definition anses for at være bedre til at passe børn. Sådan har det været hidtil, og jeg tror altså også, at det vil gavne ligestillingen mellem mænd og kvinder, hvis kvinderne begynder at erkende, at vil man have lige ret, så må man også have lige pligt, og så må man begynde at afgive nogle af alle de privilegier, som man har levet med i årtier.

Det er altså noget, man må se i øjnene, og derfor har vi givet udtryk for, at vi mener, at § 28 burde have været lavet således, at forældremyndigheden ved dom kunne tillægges faderen, hvis det var foreneligt med barnets tarv. Jeg tror altså også – men det kan vi selvfølgelig se på under udvalgsarbejdet – at § 27 var blevet noget bedre, hvis man havde ændret hele § 27 til at lyde sådan: den af forældrene, der ikke har forældremyndigheden over barnet, har ret til samkvem med dette, såfremt overøvrigheden finder, at det er foreneligt med barnets tarv, og at særlige omstændigheder, herunder den pågældendes hidtidige forbindelse med barnet, taler derfor. Så havde vi haft en fornuftig paragraf, som ikke havde diskrimineret nogen, og det havde i hvert fald ikke gjort nogen indgriben i ægteskabsudvalgets fortsatte arbejde, for dette er kun et lille bitte skridt på vejen, det er bare en nødvendighed, man har erkendt, at nu er man altså nødt til at åbne posen. Vi finder altså principielt i fremskridtspartiet, at man bør behandle forældrene ens, både til børn, som er født i ægteskab, og børn, som er født uden for ægteskab.

Så har vi én betænkelighed. Når man skal give samkvemsret, vil det naturligvis være sådan, at en sådan samkvemsret i 95 pct. af tilfældene kan gennemføres uden problemer. Men i de 5 pct. af tilfældene, hvor samkvemsret ikke kan gennemføres uden problemer, tror jeg, at man skal være meget, meget forsigtig med, hvordan man giver samkvemsretten, og det skal gælde begge forældre. Der skal man tage ét eneste overordnet hensyn, nemlig hensynet til barnets tarv, og alle de mange fagedforretninger, man ser, kan efter min mening vist ikke være til barnets tarv.

Vi ser positivt på en del af lovforslaget, og vi vil gerne medvirke til, at det får en grun-